

18 d'octubre. Visita al castell de Mogoda

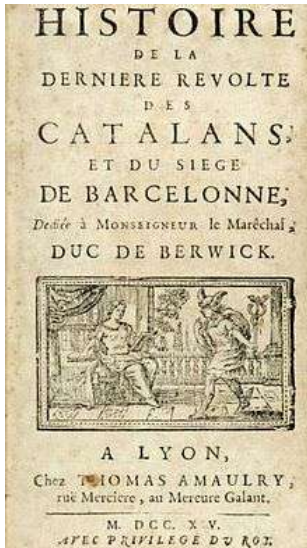
L'edifici que actualment és el centre neuràlgic del barri de Mogoda, amaga les seves arrels en l'antiga torre de guaita medieval que li dona origen, alhora construïda sobre un antic assentament romà. A llarg del temps, l'edifici va anar creixent al mateix ritme que s'incrementava la importància dels seus propietaris, els Mogoda, nissaga medieval que posa el cognom al poble de Santa Perpètua. La visita proposada pretén mostrar l'actual palauet fruit de les reformes que la cartoixa de Montalegre, propietari del castell de Mogoda i les seves terres entre 1434 ni 1836, va anar realitzant al voltant del casalot, seu administrativa de la baronia de Mogoda, escenari a finals de la Guerra de Successió d'una insurrecció popular antisenyorial.

El maig de 1713, la població de Santa Perpètua i algunes del voltant, van ocupar per la força l'antic casal dels Mogoda com a protesta per la negativa dels monjos a acollir tropes austriacistes. Ofegats per l'obligació, els pagesos van forçar l'allotjament, obligant als cartoixants a compartir aquesta càrrega, de la qual estaven exempts per la seva condició de religiosos.

Al segle XIX, el palauet expropiat per la desamortització de Mendizaval, va passar a les mans del marquès de Comillas i els seus descendents Güell. Al seu voltant, seguin el model de les "mannors" angleses, van anar construint-se les cases dels treballadors de la finca i d'altres pagesos locals fins a constituir l'actual barri de Mogoda. Un barri de del qual els marquesos exercien el seu poder sobre Santa Perpètua, un barri envoltat de natura feréstec que va ser recollida per pintors com Joaquin Mir , un barri que al llarg de la guerra civil va aixoplugar un dels centre d'acollida de refugiats més gran de Catalunya, un patrimoni de la història perpetuenca, en resum, que paga la pena de visitar i conèixer.

25 D'OCTUBRE. TERRASSA DURANT ELS FETS DE 1713

Descripció:

L'any 1700 Carles II de Castella mor sense descendència. El succeeix Felip d'Anjou però, com que no tenia massa suport, s'inicia la Guerra de Successió de la corona espanyola entre partidaris de Felip de Borbó i de l'arxiduc Carles d'Àustria. Aquest conflicte internacional va involucrar les principals potències de l'època.

A Catalunya la guerra arriba el 1704. Malgrat la signatura del Tractat d'Utrecht, els catalans segueixen lluitant per mantenir les seves constitucions i llibertats. El juliol de 1713 la Junta de Braços decideix resistir fins a les últimes conseqüències.

La nit del 3 al 4 de setembre de 1713, Terrassa és ocupada, saquejada i devastada per un destacament borbònic comandat pel general Feliciano de Bracamonte. Les tropes incendien més de cent cases i moren una vintena de persones. Un centenar de vilatans es refugien al convent de Sant Francesc. Aquests fets són coneguts gràcies a la narració que va fer el pare Miquel Garriga, guardià del convent.

Recorregut per enllaçar carrers i elements patrimonials de la ciutat que van ser significatius durant els fets de 1713, des de la Plaça del Progrés fins al convent de Sant Francesc.

Objectius:

- Aproximar-se al patrimoni de la ciutat
- Apropar-se a l'època moderna
- Conèixer els fets de 1713 a Terrassa
- Identificar els episodis de la Guerra de Successió
- Descobrir el Convent de Sant Francesc
- Conèixer els vint-i-sis plafons de ceràmica policromada que narren la vida de Sant Francesc

Durada: 2 h.

8 de novembre. Visita a dues cases rurals de nobles austriacistes, a Montcada i Cerdanyola

Grup d'Estudis les Feixes (Cerdanyola)

Desplaçament: S'ha d'arribar en cotxe als dos masos

Proposo la visita, en la forma que sigui possible, als masos Sants (de Montcada) i Catà (de Cerdanyola).

Mas Sants, de Montcada

Situació: Barri de Terra Nostra, al peu de la carretera de Barcelona a Terrassa N-150 i a tres-cents metres del Coll de Montcada.

L'època d'or del mas va venir de la mà de la família Sants, nobles catalans que van comprar la finca el segle XVII:

Lluís Sants (1631)

Francesc Sants i de Puig (1666-1707+)

Francesc Sants i de Miquel (Barcelona, 1667-Viena, 1757)

Ramon Sants i Mont-rodon (1752)

Quan l'arxiduc Carles va arribar a Barcelona, va convertir la Torre de Can Sants en quarter general del seu exèrcit.

Francesc Sants i de Miquel i Mont-rodon va participar a la Guerra de Successió i va arribar al grau de "general de batalla". El seu germà Lluís va ser capità d'infanteria i el fill de Francesc, Ramon Sants i de Mont-rodon va ser capità de granaders. Pare i fill van ser empresonats i, quan van ser alliberats, van anar a viure a Viena.

Avui la casa està mig enrunada i només manté dempeus els murs del primer pis.

Duració estimada: 30 min.

Desplaçament de Can Sants a Can Catà: 20 min.

Can Catá, Cerdanyola

Situació: Dins la serra de Collserola, al peu del camí de Cerdanyola a Sant Iscle de les Feixes.

Francesc Catà, propietari del mas, va ser militar del Regiment de cavalleria núm. 8 "Clariana" i va fer la guerra al costat dels austríacistes. Antoni de Clariana i de Gualbes (1683-1756) era el coronel, cap d'aquell regiment. Quan l'arxiduc va tornar a Viena el 1713, per ser investit emperador, Francesc Catà va acompanyar-lo i ja es va quedar a viure a Viena. Va morir l'any 1728 a Moaser, avui Hongria.

Les explicacions i visita a la casa ens la farà el Sr. Leopoldo Gil, propietari de can Catà.
Duració estimada: 30 min.

Desplaçament Can Catà-Cerdanyola: 15 min. El camí és una pista forestal del Parc de Collserola i està prohibida la circulació de vehicles, excepte per anar a alguna de les masies que hi ha dins la serra.